

Călător în timp

Mihai Manolescu

M-am născut din praf de stele
În imensul Univers.
Călător al vremii mele,
Caut vieții să-i dau sens.

În periplul printre astre
Mi-am ales planeta mamă,
Prin culorile-i albastre
Și prin vârsta de o seamă.

Eu, meteorit nostalgic,
Mi-am îmbrățișat ursita
Și printr-un sărut năvalnic
Am desăvârșit ispita.

A urmat apoi un clocot
De multiple preschimbări,
Ani în șir, precum un ropot,
Regăsindu-mi alte stări.

M-am făcut din praf o floare
Și o gâză mai apoi.
Călător în timp, îmi pare,
Să-mi fi pus tot straie noi.

Sunt acum un om pe lume
Și îmi port visele mele.
Mâine, fi-voi doar un nume,
Praf călătorind prin stele...